

прибегают к переводческим трансформациям. Чаще всего применяемыми трансформациями есть замена, транспозиция, добавление, удаление, рекатегоризация.

Ключевые слова: интенсификация, перевод, интенсификатор, усилительные прилагательные, усилительные наречия, переводческие трансформации.

Tsepeniuk Tetiana, Holovatska Yuliia. Lexical Intensifiers in Modern English Fiction and Ways of Their Reproduction into Ukrainian. Modern translatology focuses, among other things, on an in-depth study of units belonging to different linguistic levels (from phonopoetics to cognitive stylistics), which taken together, constitute an exceptional flavor of a literary work. Nothing may be considered secondary or accessory in a work of fiction, at least in its best versions; hence the interest in the smallest building blocks of non-radical parameters such as discourse words, interjections and even affixes. Their faithful rendering in translation requires a thorough and complete understanding of linguistic material, socio-historical, ethno-cultural and psychological dimensions in the original and target culture. An intensifier is an integral element of the texts of different types and genres. Due to their expressiveness and figurativeness intensifiers occupy a special position in the arsenal of artistic means of fiction. They belong to the basic building blocks, through which the creative personality of the author as well as the specific features of his/her characters may show up. Intensifiers are widespread in literary discourse in the English and Ukrainian languages and this greatly helps the translator to render them properly. At the same time these units demand great efforts and special attention to reproduce them into the target language. The article investigates peculiarities of lexical intensifiers' functioning in D. Steel's novels and the ways they are reproduced in the Ukrainian translations. It discusses the reasons for different translation transformations and motivation of their application. The faithful rendering of intensifiers in translation requires a thorough and complete understanding of linguistic material, socio-historical, ethno-cultural and psychological dimensions in the original and target culture. Normally translators are in a constant search for correspondences from vast resources of the Ukrainian language. Equivalents established due to the identity of the denotatum or long-standing traditions of language contacts, context-sensitive variant correspondences and translation transformations of different types (substitution, transposition, addition, omission, recategorization) were frequently used.

Key words: intensification, translation, intensifier, intensifying adverbs, intensifying adjectives, translation transformations.

УДК 811.161.2'373.23:811.161.2'373.45

Наталія Шульська[□]

ІНШОМОВНА ЛЕКСИКА ЯК ТВІРНА БАЗА СУЧАСНИХ ПРИЗВИСК ЖИТЕЛІВ ЗАХІДНОГО ПОЛІССЯ

У статті здійснено комплексний аналіз твірних лексем прізвиськ жителів Західного Полісся, що відображають іншомовні реалії та засвідчують уживання міжмовних запозичень. Диференційовано зібраний антропонімний фактаж щодо лексичної твірної бази і виокремлено неофіційні найменування з іншомовними компонентами. Усі прізвиська з утвореннями-запозиченнями, які ввійшли до дослідницького арсеналу, розподілено на лексико-тематичні групи. Кожен антропонім проаналізовано з погляду мотиваційної характеристики. Виявлено, що прізвиська виступають основною антропонімною категорією в народно-побутовій комунікації та в соціальних мікроспільнотах. На Західному Поліссі переважно послуговуються говірковими варіантами терміна *прізвисько*: *назва по-вуличному*, *прозвисько вулицьке*, *менухо*, *видумка*, *визвисько*, *поганяло*, *кличка* / *кликуха*.

Докладно проаналізовано неофіційні назви, що постали від запозичених імен, іншомовних апелятивів, імен і прізвиськ зарубіжних політиків, історичних осіб, акторів, спортсменів, громадських діячів, героїв реклам, кіно- і мультигероїв.

З'ясовано, що вуличні назви, утворені від іншомовних реалій, – це переважно сучасні прізвиська, які з'явилися порівняно недавно. Такі неофіційні найменування функціонують здебільшого в учнівських та студентських, робітничих колективах, творцями та носіями цих назв виступає молодь.

Найбільше запозичень виявлено з російської та польської мов, що зумовлено постійними міжмовними контактами та історичними умовами. Серед твірної бази індивідуальних західнополіських прізвиськ за зовнішніми і внутрішніми особливостями, родом зняття і професією продуктивними стали інтерферентні лексеми з англійської мови. Спорадично в неофіційному іменнику поліщуків фіксуємо запозичення з французької, німецької, іспанської, білоруської, єврейських та інших мов.

Ключові слова: прізвисько, неофіційна антропонімія, Західне Полісся, іншомовна лексика, інтерференція, лексико-тематична група.

Постановка наукової проблеми та її значення. Українська антропонімія як органічна основа пропріального складу лексики окреслена мовними традиціями та локальними особливостями. Трикомпонентна офіційна антропосистема представлена прізвищами, особовими іменами та патронімами. У народно-побутовій комунікації, зреалізованій у говірковому середовищі та в соціальних мікроспільнотах, основні функції антропонімів виконують прізвиська, тобто неофіційні найменування людей. Такі назви сьогодні на Західному Поліссі місцеві жителі кваліфікують як вуличні прізвиська (говіркові форми: *назва по-вуличному, прозвисько вулицьке, менюха, видумка, визвисько, поганяло, кличка / кликуха*).

Прізвиська цього ареалу демонструють оригінальні ознаки на мотиваційному, лексичному, словотвірному рівнях, що свідчить як про інновації, так і про мовну архаїку. У зв'язку з постійним уходженням нових елементів в антропонімійну систему давні сімейно-родові неофіційні назви людей поступово виходять з ужитку, зникають автохтонні антропонімні формули, тому необхідні їх фіксації й науковий опис.

Мовний континуум Західного Полісся, що поєднав у собі діалектну архаїку двох систем (північної та південно-західної) і сучасну сленгово-жаргонну специфіку, – респектабельне поле для антропонімичних пошуків. Унікальність західнополіського ареалу зумовлена його прикордонним характером, оскільки відчутні впливи польської мови. У сучасних молодіжних прізвиських засвідчуємо вживання запозичень із різних мов, передовсім англійської. Такі антропоніми є виразними новотворами, вони функціонують у мовленні поліщуків порівняно недавно, тому сьогодні важливо вчасно зафіксувати ці мовні явища, аби згодом їх не втратити, оскільки прізвишкові номени ніде не кодифіковані, часто закриті через морально-етичний аспект, хоча надзвичайно цікаві в лінгвістичному плані. Це зумовлює актуальність представленої розвідки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Упродовж останніх десятиліть в українській ономастиці активізувалися дослідження неофіційних антропонімів у різних регіонах, зокрема у Степовій Україні: Донеччина (О. В. Антонюк), Луганщина (Н. М. Федотова), Нижня Наддніпрянщина (В. А. Чабаненко); у Західній Україні: Наддністрянщина (М. Я. Наливайко, Г. В. Сенік), Галичина (Р. І. Осташ, О. С. Вербовета), Бойківщина (Д. Г. Бучко і Г. Є. Бучко), Покуття (Г. Д. Ліщинська), Гуцульщина (М. П. Лесюк), Закарпаття (П. П. Чучка; поза межами України: Холмщина (Н. Л. Осташ), Підляшшя (Г. Л. Аркушин). Оpubліковано такі лексикографічні праці: “Прізвиська Нижньої Наддніпрянщини” [10], “Словник прізвищ жителів межиріччя Стиру та Горині” [12], “Словник прізвищ північно-західної України” [8]. Неофіційна антропонімія Західного Полісся стала об’єктом вивчення у студіях Г. Л. Аркушина [1], С. К. Богдан [2], І. Д. Скорук [6], а також у нашій кандидатській дисертації (див. [11]).

Майже всі українські дослідники, які аналізують процес творення прізвищ на сучасному етапі, вказують на активізацію іншомовної лексики як твірної основи неофіційного іменника. Н. М. Федотова, визначаючи особливості творення стислих текстів сучасних прізвищ Луганщини, зазначає, що “використання слів іншомовного походження, зокрема англійського, у ролі слів-етимонів нових прізвищ пов’язана зі змінами в соціально-економічному, культурному та духовному житті України” [9, с. 11]. На продуктивність запозичених лексем при творенні галицьких прізвищ указує також Г. В. Сенік [5, с. 215]. Серед способів творення неофіційних антропонімів Вінниччини В. А. Павлюк диференціює українсько-російську інтерференцію та глибинну трансформацію іншомовних лексем [4, с. 13]. Іншомовні реалії як твірні основи прізвищ жителів окремих населених пунктів Західного Полісся дослідив Г. Л. Аркушин. Наша розвідка в цілому систематизує прізвишковий фактаж західнополіського ареалу з іншомовною твірною базою, диференційованою за лексико-тематичними групами (далі – ЛТГ).

Мета і завдання статті. Мета статті – здійснити комплексний аналіз твірних лексем прізвищ жителів Західного Полісся, що відображають іншомовні реалії та засвідчують уживання міжмовних запозичень. Для реалізації поставленої мети було виконано такі **завдання**: диференційовано зібраний антропонімний фактаж щодо лексичної твірної бази і виокремлено

найменування з іншомовними компонентами; розподілено прізвища з утвореннями-запозиченнями на ЛТГ; докладно проаналізовано неофіційні назви, що постали від запозичених імен, іншомовних апелятивів, імен і прізвищ зарубіжних політиків, історичних осіб, акторів, спортсменів, громадських діячів, героїв реклам, кіно- і мультигероїв.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження.

Прізвища, порівняно з офіційними антропонімами (прізвищами, іменами, патронімами), виступають найбільш мінливим класом онімної лексики. Вони відчутні до тих змін, які відбуваються в суспільній свідомості, а відповідно і в мові. Проте це стосується переважно індивідуальних прізвищ, адже так звані сімейно-родинні неофіційні найменування передаються від батьків до дітей у сталому, незмінному вигляді. Такі вуличні назви функціонують уже в третьому-четвертому поколінні. Мотивом номінації цих прізвищ здебільшого послужили вказівка на рід заняття, ім'я, місце проживання першопосіят. Прізвишко – найбільш “незахищена” антропонімна одиниця, бо воно не кодифіковане й неусталене, тому часто піддається трансформаціям та іншомовним впливам. Прикладом цього слугує такий антропонімний факт: якщо раніше жителя села Берестяни Ківерцівського району Волинської області через його високий зріст і кремезну тілобудову у сільському колективі іменували *Зубром*, то тепер його прозивають *Термінатором*, подібно до героя однойменного кінофільму. Іншомовна назва настільки “прижилася” у селі, що не сходить з уст навіть мешканців старшого віку, витіснивши з функціонування первинне неофіційне найменування. Засвідчені явища непоодинокі в неофіційному іменнику жителів Західного Полісся.

Іншомовні елементи найчастіше проникають у сферу індивідуальних прізвищ, які найбільш відчутні до змін. Вхідження запозичених назв у мову, а відповідно й антропонімну систему відбувається майже одночасно. Цьому сприяють певні суспільно-політичні, економічні, культурні обставини, мода, традиції тощо. Наприклад, багато жителів старшого віку села Сильно Ківерцівського району Волинської області мають прізвища *Бенесь*, *Берко*, *Лейба*, *Сруль*, *Зелда*. Лексеми, що виступили твірними основами зазначених антропонімів, указують на зв'язок із єврейською нацією, яка колись населяла сусіднє містечко Софіївку. У цьому випадку говоримо про соціальний чинник проникнення іншомовних назв.

Системний аналіз сучасних прізвищ, утворених від іншомовних назв, дозволив диференціювати такі лексико-тематичні групи (далі ЛТГ).

1. ЛТГ “Неофіційні антропоніми, вмотивовані запозиченими іменами”

У складі неофіційних назв людей засвідчено прізвища з коренями іншомовних пропріативів. Серед прізвищ із основами іншомовного походження засвідчено давні відіменні утворення та інновації. У прізвищових одиницях простежено фонетичні інтерферентні процеси. Такі антропонімні форми виявляють граматичну онімізацію, коли процес утворення нової назви супроводжений додаванням до базового апелятива кореневих і службових морфем.

Найбільше запозичень виявлено з російської мови (45 %), що зумовлено постійними міжмовними контактами та історичними умовами, пор.: *Альошка* [8, с. 38] < Олексій; *Ванюшко*, *Ванюша* < Іван [8, с. 171]; *Гріша* < Григорій; *Нікола*, *Ніколай*, *Нікоша* < Микола [8, с. 310]; *Васюта*, *Васюра*, *Васюрник*, *Васюня*, *Васюра*, *Васюта*, *Васючка* [8, с. 179] < Василь; *Вітя*, *Вітька* < Віктор; *Вовочкін*, *Вовчик* < Володимир [8, с. 199–200]; *Маша*, *Машедя*, *Машка* < Марія; *Петя*, *Петюшок*, *Петюра*, *Петюха* [8, с. 385] < Петро; *Светик* < Світлана; *Танюша* < Тетяна; *Трьоша* < Трохим.

Багато прізвищ-імен указують на особливості польської мови (23 %), пор.: *Вальдор*, *Вальцон* < Валентин, *Вітольд* < Віталій, *Гельо*, *Геля*, *Гелько* [3, с. 167] < Ілля, *Зося*, *Зоська*, *Зоско*, *Зосул*, *Зосин* < Софія, *Каська*, *Касюра* < Кася < Катя < Катерина [3, с. 171], *Маитім* < Максим, *Міхал*, *Мехал*, *Міхал*, *Міхаль* < Михайло, *Мацько*, *Ванджа*, *Ванцік*, *Янки*, *Яньо*, *Янек* *Янець*, *Янок*, *Янтик*, *Янчик* < Іван, *Юзик*, *Юзік*, *Юзь*, *Юзько*, *Юзьо* < Йосип, *Ядзя*. Очевидно, за зразком польської мови утворені антроподеривати *Шімон*, *Шімко*, *Шімка* < Семен.

Характерні для польської антропонімії форманти *-ек* (з демінутивним значенням), *-уш* спорадично фіксовані в західнополіських прізвищах: *Гандрек* < Андрій, *Гантек* < Антон, *Дорек* < Дорофєєв, пор. прізвища *Дімек* < Димецький, *Пташек* < Птах, які записує Г. Л. Аркушин у Волі-Угруській [8]; *Йовзек*, *Манек* ‘син Марії’, *Марек* < Марковський, *Хомек* < Хома, *Шнек* < Шнайдер, *Матєуш* < Матвій, *Матівуш*, *Яруш*.

Переважає більшість польськомовних номенів функціонує у прикордонних районах Волинської області, хоча динаміка вуличних антропонімів спричинила до побутування таких одиниць на всій території Західного Полісся.

Спостережено інтерференцію з інших мов: англійської (7 %): *Джонік*, *Джеск*, *Джорджик* < Сергій, *Джим*, *Роберт*; французької (5 %): *Ліон* < Леонід, *П’єр* < Петро, німецької (2 %): *Ганс*, *Інєсса* < Інна; іспанської (0,5 %): *Педро* < Петро, *Рамона*; білоруської (1 %): *Ясь* < Василь, єврейської (0,5 %): *Мойшко* < Марко, *Сара* та ін.

Зауважимо, що наведені похідні можна вважати полонізмами, англіцизмами, романізмами і т. ін., оскільки ці іменування мають лише іншомовну форму, що з’явилася внаслідок різноманітних номінативних процесів в українськомовному середовищі. У прізвищах запозичення зреалізоване переважно в діалектних антропонімічних варіантах.

2. ЛТГ “*Прізвища, твірними основами для яких послужили імена і прізвища зарубіжних політиків, історичних осіб, акторів, спортсменів, громадських діячів, героїв реклам, кіно- і мультигероїв*”. До цієї ЛТГ відносимо вуличні назви за зовнішньою подібністю, характером, уподобаннями, звичками, родом діяльності (у деяких вдалося встановити мотивацію): *Джоні*, *Лафоня*, *Лео*, *Клінтон* ‘чоловік дуже любить жінок’, *Мао Цзедун* ‘чоловік часто так себе називає’, *Марадона* ‘хлопець добре грає у футбол’, *Масяня* ‘базика’, *Містер Пронер* ‘лисий’, *Мустафа* ‘чоловік з дивною зовнішністю’, *Ніндзя* ‘висока дівчина’, *Паксмон*, *Дізел* *Діонезі*, *Дона Бейжа*, *Йарузельський*, *Кінг Кінг* ‘високий, сильний’, *Коломбо* ‘чоловік про все знає’, *Кеша*, *Децл* ‘невисокий хлопець’, *Гамін*, *Віні Пух* ‘асоціативно від прізвища Вінічук’, *Бен*, *Бен Ладен*, *Барбара*, *Байід*, *Роджер* ‘чоловік, у якого тільки два зуби’, *Ромео*, *Сайід*, *Сайфазулін*, *Сем Джоз*, *Тайсон* ‘повна висока дівчина’, *Фантамас*, *Фатіма*, *Фокс*, *Франц*, *Хасан*, *Хатабич*. Цікаве прізвище *Блейко* < Блейк (за подібністю до героя мексиканського телесеріалу), адаптоване у мовленні сільських жителів до українських імен на -о: Петро, Омелько, Павло.

Серед неофіційного антропонімічного фактажу спорадично фіксуємо прізвища, утворені за подібністю до відомих польських осіб: *Гамулка* ‘їздив у Польщу і любив розповідати, як добре там господарює його родич Гамулка’, *Кваснівський*, *Пільсунський*, *Ярузельський* ‘мав дружину-полячку’, ‘багато говорить’.

Під час творення прізвищ цієї ЛТГ простежуємо семантичну трансонімізацію (подвійну онімізацію), коли поява нового антропоніма відбувається без зміни твірного оніма. Більшість прізвищ цієї ЛТГ засвідчують метафоричну та метонімічну трансонімізацію.

3. ЛТГ “*Прізвища, утворені від іншомовних апелятивів*”. У цій ЛТГ аналізуємо прізвища, в основі яких запозичені апелятиви. Назви цієї групи також виступають індивідуальними характеристиками осіб: *Ксьонз* ‘православний священик’ (пол. *ksiądz* [7, с. 571]), *Джас* ‘чоловік, який постійно співає’ (англ. *jazz* [7, с. 351]), *Діджу́с* (англ. *djuice*), *Кіндер* (нім. *kinder* – ‘дитина’), *Бульдóх* ‘повний житель’ (англ. *bulldog* [7, с. 191]), *Бос* ‘чоловік, який любить керувати у селі’ (англ. *boss* [7, с. 181]), *Містер* ‘гордий місцевий житель’ (англ. *mister* [7, с. 647]), *Мен* ‘симпатичний чоловік’ (англ. *man* ‘чоловік’), *Маєстро* (італ. *maestro* [7, с. 610]), *Шеф* ‘чоловік, який любить усіма командувати’ (франц. *chef* [7, с. 982]), *Робот* ‘чоловік, який ні на що не реагує’ (чес. *robot* [7, с. 807]), *Снайпер* 1. Житель, який уміє влучно стріляти, 2. Чоловік, який носить окуляри (англ. *sniper* [7, с. 846]), *Фунт* (нім. *pfund* [7, с. 957]), *Фрау* ‘дівчина, яка постійно ходить з високо піднятою головою’ (нім. *frau* ‘пані’ [7, с. 953]), *Шкіпер* (голл. *schipper* ‘капітан’ [7, с. 983]). Фіксуємо й інші неофіційні назви, утворені від іншомовних реалій: *Барбі* ‘симпатична дівчина’, *Джаку́зя* ‘кремезний, повний’, *Реп* ‘уміє гарно

танцювати', *Хакер* 'добре обізнаний у комп'ютерній справі', *Саламхалейкум* 'постійно повторював це слово'.

Твірними основами західнополіських неофіційних іменувань стали і лексичні полонізми: *Бадаць* – пол. *badać*; *Бідло* – пол. *bydło* 'так називає кожного зустрічного'; *Бахур*, *Бахурка* – пол. *bachor* 'позашлюбна дитина', 'яка народила позашлюбну дитину'; *Бодзюр* – пол. *bodzieć* 'дратівник'; *Бутеліха* 'повна', *Бутлиха* – пол. *butelka, butla*; *Варгати* 'має великі губи' – пол. *warga* 'губа', *Дзигаріха*, *Дзигарек* 'низького росту' – пол. *zegarek* 'годинник'; *Дзік* – пол. *dzik* 'дикий кабан': 'чуб стирчав, як щетина на дзікові', 'повний', 'який рідко голиться'; *Дзіньку* – пол. *dziękuję*, *Дзісь*, *Дзісікі* – пол. *dzis'*, *Пиенрашам*, *Пишмерик* 'постійно повторюють ці слова'; *Дзіора* 'худа', *Дзіорик* – пол. *dziura*, *Когут* < Півень – пол. *kogut*; *Ксьондз*, *Ксьонзик*, *Ксьондзиха* – пол. *ksiądz* 'були церковними старостами або священиками'; *Чоколядка* 'смаглявий хлопець' – пол. *czekolada*. Цікаво, що у 24 населених пунктах Західного Полісся уживане прізвисько *Бощун*, родин. *Бощуни* (апелятив, безперечно, польського походження – пол. *bosian*) з різними мотивами номінації: 'високі, худі, з довгими ногами', 'з великим носом', 'за особливостями ходи', 'працює агрономом, часто обходжує поля', 'ходить від однієї хати до іншої', 'жив на хуторі', 'від прізвищ Журавель, Журавльов'.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, аналізуючи західнополіські прізвиська, в основах яких іншомовні лексеми, можемо зробити певні висновки. Вуличні назви, утворені від іншомовних реалій, – це переважно сучасні прізвиська, які виникли порівняно недавно. Такі неофіційні найменування функціонують здебільшого в учнівських та студентських, робітничих колективах, творцями та носіями цих прізвиськ виступає переважно молодь. Відображення іншомовних реалій серед твірної бази неофіційних іменувань жителів Західного Полісся та їх аналіз засвідчили, що прізвисько як жива антропонімна категорія не тільки сконденсовує багатий лінгвокультурний матеріал, але засвідчує входження в мовну систему інновацій, тому має широкий евристичний потенціал на синхронному зрізі.

Перспективним у цьому напрямку вбачаємо розширення аспектів дослідження іншомовних реалій у неофіційній антропонімії Західного Полісся, проводячи компаративні, когнітивні, психолінгвістичні студії.

Джерела та література

1. Аркушин Г. Іншомовні слова як твірні основи західнополіських прізвиськ // Діалектологічні студії. 9: Запозичення та інтерференція / Відп. ред. П. Гриценко, Н. Хобзей. – Львів: Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАНУ, 2010. – С. 305–312.
2. Богдан С. К. Варіанти власних імен у прибузьких говірках / С. К. Богдан // Проблеми регіональної ономастики : тези доп. і повід. наук. семінару. – К. : [б. в.], 1994. – С. 9–10.
3. Остап Н. Л. Холмські вуличні прізвиська : минуле і сучасне / Н. Л. Остап // Діалектологічні студії. 8 : Говори південно-західного наріччя / [відп. ред. П. Гриценко, Н. Хобзей]. – Л. : Ін-т українознав. ім. І. Крип'якевича НАН України, 2009. – С. 159–173.
4. Павлюк В. А. Становлення неофіційного антропонімікону Вінниччини : автореф. дис. ... канд. філол. наук. : спец. 10.02.01 "Українська мова" / В. А. Павлюк ; Донецький національний університет. – Вінниця, 2016. – 20 с.
5. Сенік Г. В. Прізвиська Наддністрянщини / Г. В. Сенік // Записки з ономастики : зб. наук. праць. – Одеса : Астропринт, 2005. – Вип. 8. – С. 22–30.
6. Скорук І. Матеріали до Словника прізвиськ Волині / І. Скорук, Р. Яцук // Волинь філологічна: текст і контекст: Лінгвостилістика ХХІ століття: стан і перспективи : зб. наук. праць. – Луцьк : СЛУ імені Лесі Українки, 2014. – Вип. 17. – С. 271–283.
7. Словник іншомовних слів: 23000 слів та термінологічних словосполучень / Уклад. Л. О. Пустовіт та ін. – К. : Довіра, 2000. – 1018 с.
8. Словник прізвиськ північно-західної України : у 3-х т. [упоряд. Г. Л. Аркушин]. – Луцьк : РВВ "Вежа" Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки, 2009.
9. Федотова Н. М. Сучасні прізвиська Луганщини: когнітивна прагматика творення тексту оніма : автореф. дис. ... канд. філол. наук / Н. М. Федотова / Харк. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. – Х., 2008. – 20 с.
10. Чабаненко В. А. Прізвиська Нижньої Наддніпрянщини : у 2-х кн. / В. А. Чабаненко. – Запоріжжя, 2005.
11. Шульська Н. М. Неофіційна антропонімія Західного Полісся : дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.01 "Українська мова" / Н. М. Шульська ; Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2011. – 363 с.

12. Шульська Н. М. Словник прізвиськ жителів межиріччя Стиру та Горині / Н. М. Шульська. – Луцьк : Волинська обласна друкарня, 2008. – 164 с.

References

1. Arkushyn, Hryhorii. 2010. "Inshomovni slova yak tvirni osnovy zakhidnopoliskyykh pryzvysk". *Dialektolohichni studii* 9: 305–312.
2. Bohdan, Svitlana. 1994. "Varianty vlasnykh imen u prybuzkykh hovirkakh". *Problemy rehionalnoi onomastyky: tezy dop. i povid. nauk. seminaru*. Kyiv. 9–10.
3. Ostash, Nadiia. 2009. "Kholmski vulychni pryzvyska: mynule i suchasne". *Dialektolohichni studii* 8: 159–173.
4. Pavliuk, Vita. 2016. "Stanovlennia neofitsiinoho antroponimikonu Vinnychchyn". PhD avtoref. diss, Vinnytsia.
5. Senyk, Hanna. 2005. "Prizvyska Naddnistrianshchyny". *Zapysky z onomastyky* 8: 22–30.
6. Skoruk, Iryna; Yatsuk, Roman. 2014. "Materialy do Slovyka pryzvysk Volyni". *Volyn filolohichna: tekst i kontekst: Linhvostylistyka KhKhI stolittia: stan i perspektyvy* 17: 271–283.
7. Pustovit, Lubov. 2000. *Slovyk inshomovnykh sliv: 23000 sliv ta terminolohichnykh slovopoluchen*. Kyiv: Dovira.
8. Arkushyn, Hryhorii. 2009. *Slovyk pryzvysk pivnichno-zakhidnoi Ukrainy : u 3-kh t*. Lutsk: RVV "Vezha" Volyn. nats. un-tu im. Lesi Ukrainky.
9. Fedotova, Nataliia. 2008. "Suchasni pryzvyska Luhanshchyny: kohnityvna prahmatyka tvorennia tekstu onima". PhD avtoref. diss., Kharkiv.
10. Chabanenko, Viktor. 2005. *Prizvyska Nyzhnoi Naddnyprianshchyny: u 2-kh kn*. Zaporizhzhia.
11. Shulska, Nataliia. 2011. "Neofitsiina antroponimiia Zakhidnoho Polissia". PhD diss., Luts'k.
12. Shulska, Nataliia. 2008. *Slovyk pryzvysk zhyteliv mezhryrichchia Styru ta Horyni*. Lutsk : Volynska oblasna drukarnia.

Шульська Наталія. Иноязычная лексика как образующая база современных прозвищ жителей Западного Полесья. В статье осуществлен комплексный анализ образующих лексем прозвищ жителей Западного Полесья, отражающие иноязычные реалии, которые свидетельствуют об употреблении межъязыковых заимствований. Дифференцированно собранный антропонимный фактаж по лексической образующей базы и выделены неофициальные наименования с иноязычными компонентами. Все прозвища с образованиями-заимствованиями, которые вошли до исследовательского арсенала, разделены на лексико-тематические группы. Каждый антропоним проанализирован с точки зрения мотивационной характеристики. Выявлено, что прозвища выступают основной антропонимной категорией в народно-бытовой коммуникации и в социальных микрообществах. На Западном Полесье преимущественно пользуются говорными вариантами термина прозвище: *название по-уличному, прозвище уличное, менюха, выдумка, вызвисько, погоняло, кличка / кликуха*.

Подробно проанализированы неофициальные названия, возникшие от заимствованных имен, иностранных апеллятивив, имен и фамилий зарубежных политиков, исторических лиц, актеров, спортсменов, общественных деятелей, героев реклам, кино- и мультигероив.

Выяснено, что уличные названия, образованные от иноязычных реалий, - это преимущественно современные прозвища, которые появились сравнительно недавно. Такие неофициальные наименования функционируют в основном в ученических и студенческих, рабочих коллективах, создателями и носителями этих названий выступает молодежь.

Больше заимствований обнаружено с русского и польского языков, что обусловлено постоянными межъязыковыми контактами и историческими условиями. Среди образующей базы индивидуальных западнopolесских прозвищ по внешним и внутренним особенностями, родом зняття и профессии продуктивними стали интерферирующие лексемы английского языка. Спорадически в неофициальной антропонимии полещуков фиксируем заимствования из французского, немецкого, испанского, белорусского, еврейского и других языков.

Ключевые слова: прозвище, неофициальная антропонимия, Западное Полесье, иноязычная лексика, интерференция, лексико-тематическая группа.

Shulska Natalia. Foreign Language Vocabulary as a Creative Base of Modern Nicknames of Western Polissya Residents. The article provides a comprehensive analysis of generic lexemes of the nicknames of residents of Western Polissya that reflect foreign-language realities and demonstrate the use of interlingual borrowings. Collected anthroponymic facts about the lexical creation base and isolated informal names with foreign-language components are differentiated. All nicknames with formation-borrowings, which are included in the research arsenal, are divided into lexical-thematic groups. Each anthroponym is analysed from the sight of motivational characteristics. It was found that nicknames are the main anthroponymic category in consumer communication and in social micro-communities. In Western Polissya the use of dialect variants of the term nickname is predominantly following: street name, street nickname, menu, fiction, calligraphy, fake, nickname / clique.

The unofficial nominations that originated from borrowed names, foreign language appeals, names of foreign politicians, historians, actors, athletes, public figures, heroes of advertisements, movie and multiheroes are analysed in detail.

It was found out that street names, created from foreign language realities, are mostly modern nicknames, which appeared relatively recently. Such unofficial names appear mainly in students' or work collectives; creators and carriers of these nicknames are young people.

The largest amount of borrowings was found from Russian and Polish, due to constant interlingual contacts and historical conditions. Among the creation base of the individual Western-nicknames created by external and internal peculiarities, as well as by the occupation, interferential lexemes from the English language have become productive. Sporadically, in the unofficial noun Polishuk, borrowings from French, German, Spanish, Belarussian, Hebrew, and other languages were fixed.

Key words: nickname, unofficial anthroponimia, Western Polissya, foreign language vocabulary, interference, lexical-thematic group.